

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupený obcí Bohuslavice, jako opatrovníkem se sídlem Bohuslavice 2, Dubicko, proti žalovanému: **Úřad práce České republiky**, se sídlem Dobrovského 1278/25, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 1. 10. 2020, č. j. 65 A 87/2020 – 10,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 13. 10. 2020 kasační stížnost žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „*krajský soud*“) ze dne 1. 10. 2020, č. j. 65 A 87/2020 – 10. Tímto usnesením byla odmítnuta žaloba stěžovatele, kterou se domáhal, aby krajský soud nařídil žalovanému vydat rozhodnutí ve věci příspěvku na bydlení.

[2] Nejvyššímu správnímu soudu je z jeho úřední činnosti známo, že stěžovatel je rozsudkem krajského soudu ze dne 18. 12. 2019, č. j. 70 Co 255/2019 – 2770, omezen ve svéprávnosti na dobu pěti let tak, že je schopen samostatně právně jednat jen v běžných záležitostech každodenního života (I. výrok). Výrokem II. tohoto rozsudku byla opatrovníkem stěžovatele jmenována obec Bohuslavice (dále též „*opatrovník*“ či „*opatrovník stěžovatele*“).

[3] Jelikož podání kasační stížnosti v nynější věci nelze podřadit pod „*běžnou záležitost každodenního života*“, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že stěžovatel nemohl tento úkon učinit samostatně. Proto usnesením ze dne 19. 10. 2020, č. j. 3 As 322/2020 – 12, vyzval opatrovníka ke sdělení, zda v souladu s § 65 odst. 2 občanského zákoníku schvaluje

podání kasační stížnosti stěžovatelem proti napadenému usnesení krajského soudu. Současně jej poučil, že nevyhoví-li uvedené výzvě, případně tomuto soudu sdělí, že podání kasační stížnosti neschvaluje, soud kasační stížnost odmítne dle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 s. ř. s.

[4] Přípisem ze dne 29. 10. 2020, č. j. OBBO 974/2020, opatrovník Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že stěžovatel s ním o svých podáních nekomunikuje s tím, že „*obec Bohuslavice mu nemá právo do jeho podání jakkoli zasahovat*“. Dále opatrovník uvedl, že jelikož k dané kasační stížnosti neví žádné podrobnosti ani důvody, z jakých ji stěžovatel podal, nemůže s ní souhlasit.

[5] Nejvyšší správní soud považuje za vhodné v návaznosti na sdělení ze dne 29. 10. 2020 opatrovníka stěžovatele opětovně upozornit, že jeho odpověď na výzvu tohoto soudu provedenou usnesením č. j. 3 As 322/2020 – 12, by měla být formulována zcela konkrétně, tedy tak, aby bez dalšího nevzbuzovala jakékoliv pochybnosti o tom, zda podání svého opatrovance (stěžovatele) schvaluje, či nikoliv. Tuto skutečnost Nejvyšší správní soud zdůrazňuje i s ohledem na možné budoucí obdobné výzvy tohoto soudu vůči opatrovníkovi, které lze vzhledem k četnosti případů, v nichž se stěžovatel na Nejvyšší správní soud obrací, očekávat.

[6] Ve vztahu k obsahu sdělení ze dne 29. 10. 2020 pak Nejvyšší správní soud uvádí, že dospěl k závěru, že nebyl naplněn požadavek schválení podání stěžovatele jeho opatrovníkem. Tento závěr lze dovodit zejména z poslední části sdělení, v níž opatrovník výslovně uvedl, že s kasační stížností stěžovatele nesouhlasí.

[7] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že kasační stížnost podal sám stěžovatel, jenž však je omezen na svéprávnosti v rozsahu, který mu neumožňuje takové podání učinit samostatně (viz výše uvedený výrok I. rozsudku č. j. 70 Co 255/2019 – 2770), přičemž jeho opatrovník tento úkon neschválil. O důsledcích neschválení podání kasační stížnosti stěžovatelem byl přitom opatrovník v usnesení tohoto soudu č. j. 3 As 320/2020 – 12, náležitě poučen.

[8] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť není splněna podmínka řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu opatrovníkem stěžovatele odstraněn, a proto v řízení nelze pokračovat.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 12. listopadu 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu